

ירחון המגן ואישי-הצבא העברי
לשאלות צבאיות מדיניות וכלכליות

מצבה

אלול תש"ט

ברך ט"ו

ג' (נ"ט)

ב מ ע ר כ ה

חוק שרות הבטחון - כפלי-אחריות על שכם הצבא

כאשר עוד לא ניסה לנסות ולחנך שום מנגנון צבאי. הזכות, שתינתן ע"י כך, תהפוך עד מהרה, מיד — עוד בטרם יופעל הלכה למעשה החוק החדש — לחובה כבדת-אחריות, אשר כתפים חזקות, רגל בוטחת, מבט בהיר, רצון דרוך עד מאוד יידרשו למי שיתאמץ לשאת בה. שירות-העבודה-הנשק, השירות הצבאי-החלוצי, יעניק למדינה ולעם נכסים אשר אין להם תחליף, ואשר אי אפשר בלעדיהם — באם בצועו יצלח ויהלום את התפקיד. הוא יכול להיות אף מקור של אכזבה גדולה — באם לא יגויסר מראש, ולא כתגובה לאי הצלחות ראשונות, כי תבואנה — היכולת המחנכת, הכשרון המקצועי, התר-פיסה הצבאית המוצקת, הבנת התקופה וצרכיה, רוחב המבט, קשר נאמן עם הציבור, המגע האנושי הער. בלעדי אמוץ מכסימלי, עליון, של יכולתנו המשותפת הקבוצית, על כל פניה השונים האלה, מבלי שמסגרת הצבא תגלה גמישות, זריזות וערנות כאילו הגש-מת שירות-הבטחון כמוה כמעשה

חוק שרות-הבטחון הנמצא עתה בפני הכנסת, בא לא רק לפתוח בפני צבא-הגנה לישראל את האפ-שרויות ההולמות למילוי המשימה ההיסטורית, הגור-רלית לקיומו של העם, אשר הוטלה עליו — ולהטיל על שכם אזרחי המדינה את עול החובות הנדרש לכך, ההולם את מצבנו ואת צרכי בטחוננו. לפני הכל ומעל לכל מהוה חוב זה שטר לציבור, שטר למדינה, שטר להיסטוריה העברית, אשר הצבא הצעיר, מועט הנסיון, מבקש הדרכים, נקרא לחתום עליו. הזכות לתבוע אשר תנתן לו בתוקף הצעת החוק, משתהפוך חוק, תעלה בכמה שטחים וסעיפים חיוניים על אשר ניתן בידי כל מנגנון צבאי אחר שבעולם; הוא יהיה רשאי לא רק לאמן בנשק, ולתרגל בככר-המסדרים, ולהדריך בתכסיסי-הקרב ובתחר-בולות-שדה — אלא אף לגייס לעבודה, לאקלם נערים ונערות בחקלאות, בחיי הכפר, בהוית-הספר, לחנך דור אחר דור של מתיצבים-לשירות, חנוך מהשרש, לתמורות-יסוד בדמות האדם הצעיר ובתכונותיו,

„החייל הישראלי נמוך במקצת מן האמריקאי. הוא רחב כתפים, שרירי ורגיל לעבודה גופנית קשה ולהליכה ברגל. באם הוא בא מתוך „קיבוץ“ (ישוב חקלאי שיתופי) הריהו במצב גופני טוב, עם ראשית דרכו כחייל. החיים במקומות כאלו מצריכים מאמץ גופני דרוך כדבר קבע שבהויה היו-סיומית, בעבודה בשדות או בהתאמצות אחרת השומרת על כושר גופני. אין „תרגולת“ כזאת דבר שבתכנית — אך עם זאת הינה חוצאתם הטבעית של חייה-העבודה.“

ג'ימס ס. מטקלף, ב„ירחון הרגלים“ האמריקאי